

**ALLES KITS
(ALLES PALETTI)**

Komedie in drie bedrijven

geschreven

door

ROLF SALOMON

Vertaling

CARL SLOTBOOM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
Fax: 072 - 5 15 53 66
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALLES KITS (ALLES PALETTI)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROLF SALOMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Francisca - Vrouw des huizes, (30-40)

Hans - Echtgenoot van Francisca, (30-40)

Hilde - Vriendin van Francisca, (30-40)

Beate - Vriendin van Francisca, (30-40)

Piet - Vriend van Hans, (30-40)

Oma - Oma van Hans, 70+

Gijs - Vriend van oma, 70+

Barbara - Internetkennis van Piet, (25-35)

Floor - Tante van Francisca, 60+

DECOR:

Woonkamer. Tafel met vier stoelen en een kast. Vier deuren: kamer van oma, badkamer, slaapkamer van Hans en Francisca en de algemene op-/afgang.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zitten Francisca en Hans aan de ontbijttafel. Hans leest de krant.

FRANCISCA: En, staat er iets bijzonders in? *(Hans bromt onverstaanbaar. Francisca doet alsof ze geschrokken is)* Mijn hemel, dat is een vreselijk bericht. *(Hans bromt weer onverstaanbaar)* Wat zeg je? Maar dat is verschrikkelijk. *(Hans onverstaanbaar gebrom)* Het lijkt me beter dat ik een aap aanschaf, die zegt waarschijnlijk meer terug dan jij. Weet je eigenlijk wel dat er vanochtend in de woonkamer een pak sneeuw is gevallen? Vervolgens stormde een overvalcommando ons huis binnen en wilde mij arresteren, omdat ik je sokken niet had gewassen. En tenslotte hebben ze oma met een raket de ruimte ingeschoten. *(Hans onverstaanbaar gebrom)* En dan nog wat... ik heb een verhouding met twee negers en vier Joegoslaven.

HANS: *(kijkt over zijn krant)* Zei je iets?

FRANCISCA: Of iets zei? Ik houd hier een monologen-orgie en jij vraagt of ik iets heb gezegd.

HANS: Lieve schat, je weet toch dat ik 's morgens altijd de krant lees.

FRANCISCA: Dat weet ik en ik weet ook dat je dan niet gestoord wilt worden. 's Morgens tijdens het ontbijt niet en 's avond bij de t.v. niet.

HANS: Dat is nu eenmaal mijn manier van ontspannen. Dat weet je toch? Ik moet op mijn werk alles geven. Ik moet me thuis ontspannen om geconcentreerd mijn werk te kunnen doen.

FRANCISCA: Jaja... als adviseur voor hygiënische vragen in de toilettensector. Wat een verantwoording zeg.

HANS: Je onderschat mijn beroep.

FRANCISCA: Een ongelofelijk opwindend beroep. Als mij ooit iemand gezegd zou hebben, dat ik nog eens een man zou trouwen met een dergelijk beroep, zou ik hem hebben uitgelachen.

HANS: Het is een uitermate serieus beroep en er valt absoluut niets te lachen. Zo Fransje, genoeg over dit thema en wind je niet langer op. **(Verstopt zich weer achter de krant)**

FRANCISCA: *(imiteert Hans)* Zo Fransje, genoeg over dit thema en wind je niet langer op. Maak je geen zorgen, ik wind me niet op. Ik neem na het ontbijt een handje Valium en dan ben ik de rust zelve. **(Hans onverstaanbaar gebrom)** Ik ben met een apparaat getrouwd die uitsluitend bromt. Een zogenaamd brom-apparaat.

Wat wil mijn brom-apparaat vanavond eten? Ge-bakken spijkers met prikkeldraad of Ragout met paardenvijgen?

HANS: Dat laatste.

FRANCISCA: Goed. Prima. Wordt voor gezorgd. *(er wordt gebeld)*
Doe geen moeite, ik ga al. *(staat op en gaat af. Hans leest rustig verder. Francisca komt terug met twee brieven en gaat weer zitten)*

HANS: *(zonder van zijn krant op te kijken)* En? Wie was dat?

FRANCISCA: Die aardige postbode. *(Francisca maakt een van de brieven open en leest. Plotseling steekt ze haar armen in de lucht)*
Joepiee! Niet te geloven!

HANS: *(legt de krant neer en kijkt haar aan. Nieuwsgierig)* Wat is er aan de hand?

FRANCISCA: Wat? Oh... niets. De stroomrekening is weer eens verhoogd, dit keer met twintig procent.

HANS: En daar verheug jij je over?

FRANCISCA: Dat was een sarcastische vreugde. Heb je dat niet gemerkt?

HANS: Nee, niet echt.

FRANCISCA: Puur sarcasme. Die kleden ons uit en we kunnen er niets tegen doen. Criminelen zijn het! Criminelen.

HANS: Wind je niet op Fransje.

FRANCISCA: Klopt, ik zou me niet opwinden. Wat zou je er van zeggen Hansepansje als wij samen eens met vakantie gingen? Net als vroeger. Je weet wel toen de hormonen als een gek tekeer gingen.

HANS: Dat is op dit moment helaas niet mogelijk.

FRANCISCA: Een weekendje dan misschien? Dat zit er toch wel in? We zijn er dan eens even uit, verkennen een andere omgeving en zijn lekker eens even met ons tweetjes. Goed idee toch?

HANS: Lieve schat met de economie van vandaag de dag kan ik onmogelijk vrij nemen. Dat begrijp je toch zeker wel?

FRANCISCA: Ja, dat begrijp ik, maar ik voel me, hoe zal ik dat zeggen, emotioneel geïsoleerd. We moeten gewoon weer eens iets samen doen. Weg uit de dagelijkse sleur. Begrijp je me?

HANS: Ja, ik begrijp je.

FRANCISCA: De liefde nieuw leven inblazen.

HANS: Dat komt wel weer lieve schat. Zo gauw er een mogelijkheid is gaan we met vakantie.

FRANCISCA: Geloof je het zelf? Dat zeg je altijd. Maar zoals je wilt. Moet je niet naar je werk?

HANS: *(kijkt op zijn horloge)* Ojee, zo laat al? Ik moet me haasten.

FRANCISCA: Ja, haast je maar. (*Hans staat op en gaat naar de slaapkamer. Er wordt gebeld*) Ik ga al. (*ze gaat af. Komt met Hilde op*) Hilde, goed dat je er bent.

HILDE: Wat is er dan?

FRANCISCA: Dat zeg ik je als Hans weg is. Ga zitten. Koffie? (*Francisca en Hilde gaan zitten*)

HILDE: Graag.

FRANCISCA: Bedien je, daar staat de kan.

HILDE: Dank je. (*schenkt in*)

FRANCISCA: Je ziet er heel ontspannen uit. Wat heb je gedaan?

HILDE: Ik ben al naar kleuretherapie geweest.

FRANCISCA: Kleuretherapie? Heb je aquarellen gemaakt?

HILDE: Nee, ik heb zitten mediteren en daarbij naar gekleurde vlakken gekeken.

FRANCISCA: En... helpt dat?

HILDE: Jazeker. Je moet weten dat kleuren onze psyche en zintuigen meer beïnvloeden als men denkt.

FRANCISCA: (*lacht*) Ik bel straks meteen de winterschilder.

HILDE: Goed idee. (*kijkt om zich heen*) Matgroen en lichtblauw zouden heel ontspannend kunnen werken.

FRANCISCA: Ik ben ongelofelijk ontspannen.

HILDE: Dan moet je rood nemen.

FRANCISCA: Nee zeg, dan ziet het er meteen uit als een bordeel. Nee, laat maar zitten. Zonder kleuretherapie red ik het ook wel.

HILDE: Je zou in ieder geval iets tegen die kraaienpootjes kunnen doen.

FRANCISCA: Kraaienpootjes?

HILDE: Etherische olie is daar uitstekend geschikt voor.

FRANCISCA: Ja zeg, zo kan die wel weer!

HILDE: Wind je niet op, ik bedoelde het goed hoor.

FRANCISCA: Sorry.

HILDE: Vanmiddag heb ik nog een immuunbehandeling. Werkelijk fantastisch!

FRANCISCA: Wat is dat dan weer?

HILDE: Dat is een speciale behandeling voor mijn gevoelige huid, met name voor mijn rode vlekken. Na de behandeling zie je er uit als een meid van twintig.

FRANCISCA: Dat klinkt goed. Ik voel me hier af en toe tachtig.

HANS: (*Hans komt uit de slaapkamer*) Hallo Hilde.

HILDE: Hallo Hans.

HANS: (*tegen Francisca*) Ik ga lieve schat.

FRANCISCA: Ja, tot vanavond. *(Hans geeft Francisca een kus)*

HANS: Tot ziens Hilde.

HILDE: Tot ziens Hans. *(Hans gaat af)*

FRANCISCA: Zo, die is weg.

OMA: : *(komt uit haar kamer. Sigaret in haar mond. Ze draagt een nachtjapon)* Goedemorgen.

HILDE: Goedemorgen mevrouw Bovendorp.

OMA: Wat?

FRANCISCA: Ze hoort je niet. Ik denk dat ze haar gehoorapparaat uit heeft staan. *(tegen Oma)* Je moet je gehoorapparaat aanzetten oma.

OMA: Wie moet er aangezet worden?

FRANCISCA: Je gehoorapparaat.

OMA: Oh... mijn gehoorapparaat. *(zit aan haar gehoorapparaat)* Ja, dat werkt nog.

FRANCISCA: En bovendien moet je niet roken.

OMA: Waarom niet? Ik ben al half dood. Van het roken zal ik niet meer sterven.

HILDE: Tja, ergens heeft ze wel gelijk.

OMA: *(tegen Francisca)* Het is het enige genot dat ik nog heb. Dat kun je me niet verbieden.

HILDE: Alweer gelijk.

FRANCISCA: Nou ja zeg, jij bent lekker. Val mij een beetje af.

HILDE: Dat doe ik toch niet.

FRANCISCA: Dat doe je wel.

HILDE: Ach, welnee mens.

OMA: Ik hoor het al, ik ben weg. Prima dat twee kippen ruzie maken, maar dan wel zonder mij. *(Oma naar haar kamer)*

FRANCISCA: Zo, die is weg.

HILDE: Nou, wat heb je me voor belangrijks te vertellen?

FRANCISCA: Je gelooft het niet, maar ik heb geld gewonnen met een prijsvraag. Stel je voor... tienduizend euro!

HILDE: Wauw!

FRANCISCA: *(geeft de brief aan Hilde)* Hier, lees maar. De brief was aangetekend en de check zit er in. Ik hoef alleen maar naar de bank te gaan om de check te verzilveren.

HILDE: *(nadat ze de brief heeft gelezen)* Niet te geloven zeg. Het enige dat ik ooit heb gewonnen is mijn Klaas. Maar hoe meer ik er over nadenk, hoe meer ik er achter kom dat het een troostprijs was. *(er wordt gebeld)*

FRANCISCA: Ik ben zo weer. *(Francisca wil afgaan)*

OMA: *(komt uit haar kamer)* Volgens mij ging de bel. Ik doe wel even open.

FRANCISCA: Dat doe ik wel oma. Ga maar terug naar je kamer en rust een beetje uit.

OMA: Waarom moet ik altijd uitrusten? Wat is dat voor flauwekul? Zeer binnenkort rust ik voor altijd en ik wil zolang ik er nog ben graag een beetje afwisseling. Ik begin met jullie gezelschap te houden. *(Oma gaat zitten)*

FRANCISCA: *(met een zucht)* Zoals je wilt. *(Francisca gaat af en komt terug met Beate. Deze draagt een paar plastic tassen, die ze tegen de wand zet)*

BEATE: Goedemorgen.

HILDE: Hallo Beate.

OMA: Wie is dit dan weer?

FRANCISCA: Dat is Beate oma. Die ken je toch wel?

OMA: Nee, nooit gezien.

BEATE: Dag mevrouw Bovendorp.

OMA: Ja, ook zo, wie je dan ook mag zijn.

FRANCISCA: *(tegen Beate)* Haar korte termijngeheugen werkt niet meer zo goed.

BEATE: Heb ik af en toe ook last van.

FRANCISCA: Ga zitten, je ziet er zo opgewonden uit.

BEATE: Vertel mij wat. *(Beate en Francisca gaan zitten)*

HILDE: *(bekijkt Beate)* Wat heb je in vredesnaam uitgespookt?

BEATE: Uitverkoop.

OMA: Wie is er op de loop?

HILDE: Ja natuurlijk, uitverkoop. Helemaal vergeten.

BEATE: Ben maar blij dat je er niet bij was.

HILDE: Hoezo?

BEATE: Gevechten zal ik je vertellen.

OMA: Gevechten? Hoor ik hier iets van gevechten? Daar begrijpen jullie toch helemaal niets van. Jullie hebben de oorlog niet meegemaakt. Vooral de zestigjarige oorlog, die was pas erg.

FRANCISCA: Zou je ons even alleen willen laten oma? We hebben iets te bespreken.

OMA: Geen probleem. Dan kijk ik even naar Goede Tijden, Slechte Tijden, dat heb ik gisteravond opgenomen. En als dat afgelopen is draai ik een paar rondjes op mijn Harley Davidson.

FRANCISCA: Je hebt geen motor oma.

OMA: Ja, dat is nu juist het probleem. Maar vandaag of morgen koop ik er een. Daar kun je gif op innemen.

FRANCISCA: Het is goed hoor oma, maar ga nu maar en kleed je aan.

OMA: Jaja... *(Oma naar haar kamer)*

BEATE: Hoe oud is je oma eigenlijk?

FRANCISCA: Naar alles wat ze vertelt te hebben meegemaakt moet ze 1700 jaar zijn.

HILDE: En wat is die zestigjarige oorlog eigenlijk? Daar heb ik nog nooit van gehoord.

FRANCISCA: Daarmee bedoelt ze haar huwelijk met opa. Nou Beate, vertel, wat was er nou bij die uitverkoop?

BEATE: Uitverkoop? Oja, dat is waar ook. Waar was ik gebleven?

FRANCISCA: Bij de gevechten.

BEATE: Klopt. Als een horde wilde bavianen haalden ze alles overhoop. Alsof er helemaal niets meer op hele wereld te krijgen was. Met bloeddoorlopen ogen en tanden als vampieren renden die wijven door de winkel en hielden de paar kledingstukken die ze bemachtigd hadden als jachtluipaarden tussen hun klauwen geklemd. Het kwijl liep uit hun mond. Wilde beesten waren het, verschrikkelijk gewoon. Maar ik heb me verdedigd. Als een rugby speler heb ik om me heen geslagen. Tot dat een dragonder van honderdvijftig kilo op mijn tenen ging staan. Toen had ik het helemaal gehad. En nu heb ik pijn in mijn voeten. *(Beate trekt haar schoenen uit, gooit ze van zich af en legt haar voeten op de tafel)*

FRANCISCA: Wat doe jij nou?

BEATE: Dat zie je toch? Ik leg mijn voeten op je tafel. Aaahhh... dat is lekker.

FRANCISCA: Met die schuiten kun je makkelijk bosbranden uittrappen. Misschien kun je er wel mee over het water lopen. Maar ik heb ze liever niet op mijn tafel.

BEATE: *(neemt haar voeten van de tafel)* Henk is gek op mijn voeten. Hij raakt er helemaal opgewonden van. Een echte voetfetisjist.

HILDE: Mijn Klaas heeft helemaal niets met mijn voeten.

BEATE: Soms neemt hij ze in zijn mond.

HILDE: Gatverderrie... hou op zeg.

FRANCISCA: Het enige dat de mijne in zijn mond neemt is eten. Waarom neemt hij eigenlijk jouw voeten in zijn mond?

BEATE: Wat denk je van het liefdesspel?

FRANCISCA: Liefdesspel? Wat is dat ook alweer?

HILDE: Is het zo erg bij jullie?

FRANCISCA: Het valt allemaal wel mee en als er al een keer sprake is van liefdesspel, ligt mijn Hans als een natte zak bovenop me en

jankt als een stier in nood.

HILDE: Janken doen ze allemaal. Als de wolven in de Kaukasus.
(*jankt als een wolf*)

BEATE: Klopt. Ik heb geen idee waarom ze altijd zo moeten janken. Elke keer denk ik dat de halve buurt met de oren tegen de wanden gedrukt zit en meeluistert.

HILDE: Ik had er ooit eens een die brulde als een eland.

FRANCISCA: En als hij dan klaar is glijdt hij er vanaf en valt uitgeput in slaap, alsof hij vier weken lang bommen gekapt heeft. Ja, dat is hartstocht kan ik jullie vertellen. Ach... het is helaas niet meer zoals vroeger.

HILDE: Ja... de hartstocht. Waar is die toch gebleven?

FRANCISCA: Naar de bliksem met de hartstocht! Ander onderwerp.

HILDE: (*tegen Beate*) Weet je al dat Francisca een prijsvraag heeft gewonnen?

BEATE: Zo... en wat heeft Francisca dan gewonnen?

FRANCISCA: Francisca heeft tienduizend euro gewonnen.

BEATE: Dat meen je niet.

FRANCISCA: Ik meen het wel.

HILDE: Waarom wilde je dat eigenlijk niet zeggen waar Hans bij was?

FRANCISCA: Toen ik de brief had gelezen kreeg ik een fantastisch idee. Ik heb hem iets wijsgemaakt over de stroomrekening en hij geloofde het onmiddellijk.

HILDE: En wat kreeg je voor fantastisch idee?

FRANCISCA: Ik kreeg het idee om met vakantie te gaan.

HILDE: Echt waar? Jij en Hans met vakantie?

FRANCISCA: Ben je zo traag van begrip?

HILDE: Hoezo?

BEATE: Laat me raden. Jij wilt ons uitnodigen om met jou op vakantie te gaan. Klopt dat?

FRANCISCA: Juist! Ik heb Hans niet nodig. Ik zie het ook helemaal niet zitten om zijn stoel en de t.v. mee te nemen. Bovendien zijn toiletten het enige waar hij aan denkt. Nee, dit gaan wij met ons drieën doen.

HILDE: Heerlijk!

BEATE: Ja, de bloemetjes buiten zetten.

FRANCISCA: Daar kun je gif op innemen.

HILDE: Ik ben al in geen jaren meer met vakantie geweest. Bij ons is het altijd Balkonia. Weten jullie waar ik nou graag eens naar toe zou willen?

BEATE: Vertel.

HILDE: Costa Banana.

BEATE: Dat heet Copa Cabana.

HILDE: Maakt me niet uit.

FRANCISCA: De zaak heeft echter een maar. Hans mag er niets van weten, anders wil hij misschien mee.

BEATE: Ik zwijg als het graf.

HILDE: En ik zeg geen woord.

FRANCISCA: Ik ben van plan hem iets van een zojuist gestorven familielid op de mouw te spelden en vertel hem dan dat ik absoluut naar de begrafenis moet.

BEATE: Goed idee.

HILDE: Waar gaan we eigenlijk naar toe?

FRANCISCA: We gaan naar het land waar de huizen wit zijn en de mannen donkere haren hebben. Daar waar 's nachts de bouzouki klinkt en de ouzo in stromen vloeit. Daar waar de mannen nog weten wat hartstocht is. Met andere woorden: wij gaan naar Griekenland.

HILDE: Geweldig! Ik ben nog nooit in Griekenland geweest.

FRANCISCA: En we gaan snorkelen in zee.

HILDE: Ik kan niet snorkelen.

BEATE: Ja, dan zul je kopje onder gaan.

FRANCISCA: Snorkelen is heel eenvoudig, ik doe het wel voor.
(Francisca gaat naar de slaapkamer)

HILDE: *(tegen Beate)* Wat gaat ze doen?

BEATE: Geen idee.

FRANCISCA: *(komt terug met twee paar zwemvliezen. Ze geeft een paar aan Hilde)* Hier, trek aan.

HILDE: Die zijn veel te groot. *(Francisca en Hilde trekken de zwemvliezen aan)*

FRANCISCA: Zo en nu lopen. *(Francisca en Hilde lopen door de kamer)*

HILDE: Ik kan niet lopen met die malle dingen.

FRANCISCA: Goed je voeten optillen, dan struikel je ook niet. *(Hans komt binnen)* Mijn hemel, wat kom jij doen?

HANS: Helemaal vergeten dat het openbaar vervoer vandaag staakt. Ik moet met de auto. Ik pak de autosleutels, dan ben ik weer weg. Oh... hallo Beate.

BEATE: Hallo ouwe jankende wolf.

HANS: *(tegen Francisca)* Waarom hebben jullie zwemvliezen aan?

FRANCISCA: Ik eh... wij eh... wij eh oefenen voor de catwalk. Hilde wil namelijk topmodel worden.

HANS: En daar moet je zwemvliezen voor aan hebben?

FRANCISCA: Ik heb gelezen dat je daardoor de perfecte catwalkloop te pakken krijgt.

HANS: Maar jullie lopen als eenden.

FRANCISCA: Mooi, dan gaat alles naar wens. Die modellen lopen ook allemaal als eenden. *(Hans schudt zijn hoofd en gaat naar de slaapkamer. Tegen Hilde)* Kom op, trek die dingen uit.

HILDE: Waarom? Ik begin er net aan te wennen.

FRANCISCA: Kom op, uittrekken.

HILDE: Goed, jij je zin. Maar dat topmodel is geen slecht idee.

BEATE: *(tegen Francisca)* Ja, denk er maar eens over na. *(Francisca en Hilde trekken hun schoenen weer aan)*

FRANCISCA: Zo en nu weer gaan zitten.

HILDE: Ja mevrouw.

FRANCISCA: Let op. Als hij zo weer terug komt vertel ik van die begrafenis. Even een droevig gezicht opzoeken. *(probeert verschillende mimiëken. Is dan tevreden en kijkt bedroefd)*

HILDE: Moeten wij ook droevig kijken?

FRANCISCA: Goed idee. Hoe droeviger, hoe beter. *(ze kijken nu alle drie droevig. Hans komt uit de slaapkamer)*

FRANCISCA: Hans, er is iets vreselijks gebeurd.

HANS: Vertel. Een van de twee negers of de vier Joegoslaven hebben je laten zitten.

HILDE: *(tegen Francisca)* Wat? Daar heb ik je nog nooit over gehoord. Wie zijn die twee negers?

FRANCISCA: *(tegen Hans)* Nee, iets veel ergers.

HANS: *(bezorgd)* Wat is er aan de hand? Je trekt een gezicht alsof de kerstkalkoen verbrand is.

FRANCISCA: Nee... het eh... het is... *(begint te snikken)*

HILDE: *(neemt Francisca in haar armen)* Stil maar, het komt allemaal weer goed.

HANS: Wat is er in hemelsnaam aan de hand? Heb je een aflevering van Goede Tijden Slechte Tijden gemist?

FRANCISCA: *(huilt nog altijd)* Veel erger Hans. Floor van Vlekkenstein is gestorven.

HANS: Wie?

FRANCISCA: Floor van Vlekkenstein. Een ver familielid van me. Die was zo ver, dat jij ze waarschijnlijk alweer vergeten bent.

HANS: Ik heb je er nog nooit over gehoord.

FRANCISCA: Echt niet?

HANS: Nee.

FRANCISCA: Ze woonde in Griekenland. Dat zal de reden zijn dat ik je er nooit over heb verteld. Wat ik al zei... heel ver.

HANS: Hoe weet je dat ze overleden is?

FRANCISCA: Goede vraag. Ik eh... ik heb vanmorgen een telegram ontvangen.

HANS: En waar is dat telegram?

FRANCISCA: Van verdriet opgegeten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto